

Sygn. akt III KK 611/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **A. C.**

skazanego za przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2020 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na niekorzyść skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 10 stycznia 2019 roku, sygn. akt X K (...),

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

C. został oskarżony o to, że w okresie od 20 sierpnia 2015 r. do 25 września 2015 r. w S., posiadał w skrzynce pocztowej o adresie e-mail (...), w folderze poczty odebranej, treści pornograficzne z udziałem

małoletnich, w postaci 18 zdjęć o charakterze pornografii dziecięcej, tj. o czyn z art. 202 § 4a k.k. Do aktu oskarżenia, prokurator dołączył wnioski w trybie art. 335 § 2 k.p.k. o wydanie na posiedzeniu wobec A. C. wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy. Prokurator wniósł o wymierzenie uzgodnionej z A. C. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, orzeczenie obowiązku informowania sądu o przebiegu okresu próby oraz obowiązku kontynuowania psychoterapii, wymierzenie kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł każda oraz orzeczenie o kosztach i opłatach.

Sąd Rejonowy w G. uwzględnił wniosek prokuratora i wyrokiem z dnia 10 stycznia 2019 r., o sygn. akt X K (...) uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to skazał go, a na mocy art. 202 § 4a k.k. wymierzył za to karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby; na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby; na podstawie art. 71 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł każda; obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 18 stycznia 2019 roku.

Kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł na niekorzyść skazanego Prokurator Generalny zaskarżając prawomocny wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku prokuratora o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego A. C., który zawierał, uprzednio uzgodniony z oskarżonym, w związku z zawieszeniem wykonania

kary pozbawienia wolności, obowiązek kontynuowania psychoterapii i wydaniu na posiedzeniu bez przeprowadzania rozprawy wyroku skazującego, z pominięciem tego obowiązku, co stanowiło oczywiste naruszenie warunków porozumienia między prokuratorem a oskarżonym i doprowadziło do wymierzenia kary, na którą strony nie wyraziły zgody.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w powyższym zakresie Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Analiza materiałów postępowania wskazuje, iż A. C. w trakcie przesłuchania w dniu 22 stycznia 2018 r. w charakterze podejrzanego, po pouczeniu o treści art. 335 § 1 k.p.k. i art. 447 § 5 k.p.k., wyraził zgodę na zaproponowaną mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł (k. 473). Natomiast w dniu 9 kwietnia 2018 r. pisemnie uzupełnił swoje stanowisko w zakresie wymiaru kary i wyraził zgodę na orzeczenie wobec niego obowiązku kontynuowania podjętej psychoterapii oraz informowania sądu o przebiegu okresu próby (k. 546). Na posiedzeniu w przedmiocie wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy, A. C. wyraził również zgodę na obciążenie go kosztami postępowania (k. 649).

Sąd nie zgłosił zastrzeżeń do zaproponowanego obowiązku w postaci kontynuowania psychoterapii nie sygnalizując stronom potrzeby dokonania modyfikacji uzgodnień w tym zakresie (art. 343 § 3 k.p.k.), jak również nie rozpoznał sprawy na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 zdanie drugie k.p.k.). Pomimo tego, w wyroku wydanym w dniu 10 stycznia 2019 r. zapadłym w uwzględnieniu wniosku złożonego przez prokuratora w trybie art. 335 § 2

k.p.k. nie zawarł uzgodnionego przez strony rozstrzygnięcia o obowiązku kontynuowania przez oskarżonego psychoterapii.

Uwzględnienie wniosku prokuratora złożonego w oparciu o przepis art. 335 § 2 k.p.k., a pomimo tego wydanie wyroku niezgodnego z treścią tego wniosku, z pominięciem jednego z elementów porozumienia zawartego między prokuratorem a A. C., to jest obowiązku kontynuowania psychoterapii, doprowadziło do wykroczenia poza zakres tego porozumienia, a w konsekwencji – do wymierzenia kary, na którą strony się w istocie nie zgodziły.

Powyższe okoliczności potwierdzają zaistnienie uchybienia, na które wskazano w kasacji, polegającego na rażącym naruszeniu przez Sąd przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., a co miało istotny wpływ na treść prawomocnego wyroku, albowiem skutkowało brakiem nałożenia na oskarżonego w okresie próby uzgodnionego z nim obowiązku.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak na wstępie.